

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Margitics István ügyvéd (2400 Dunaújváros, Kossuth Lajos u. 7. II/2.) által képviselt (.....) felperesnek a dr. Bódis Pál ügyvéd (2660 Balassagyarmat, Deák Ferenc u. 9.) által képviselt (.....) alperes elleni kártérítés iránti perében a Fővárosi Bíróság 2007. február 2-án kelt 22.G.41.822/2004/25. számú ítéletével szemben az alperes által benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

részítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az alperest a szerződés jóerkölcsbe ütköző volta folytán 34.187.500 (harmincnégymillió-száznyolcvanhétezer-ötszáz) forint és kamatai megfizetésére kötelező részében megváltoztatja, e körben a keresetet elutasítja, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét - a teljes perköltségre is kiterjedően - hatályon kívül helyezi, és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítja.

A felperes másodfokú perköltségét 600.000 (hatszázezer) forintban, alperesét 735.000 (hétszázharmincötezer) forintban, az alperes által le nem rótt fellebbezési illeték összegét 900.000 (kilencszázezer) forintban állapítja meg.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A perbeli időszakban átalakulás alatt álló felperesi jogelőd beltág-képviselője, kültagja házastársak voltak.

Felperesi jogelőd 2003. március 20-án korlátolt felelősségű társasággá alakult át, ügyvezetője lett. Cégbejegyzésére 2003. június 5-én került sor. Felperesnek 2003. július 21-tőln éson kívül 80 % mértékű részesedéssel a (továbbiakban) is tagja.

..... és a 2003. április 25-én alapított és május 14-én bejegyzett alperesi társaságnak megalakulásától szintén tagjai, az ügyvezetői tisztséget alperesnél tölti be.

Felperes és alperes főtevékenysége a 7412 03 TEÁOR megjelölésű Számviteli, adószakértői tevékenység.

Felperesi jogelőd 2001-ben kiírt pályázat elnyerésétől végezte a hat leányvállalatának könyvelését, majd 2003-tól a könyvelési feladatait is ellátta.

Felperesi jogelőd, mint megbízó és alperes, mint megbízott 2003. április 30-án 2003. május 1-jétől 2008. május 31-ig szóló határozott időtartamú megbízási szerződést kötöttek. A 3. pont szerint megállapodtak abban, az alperes „folyamatos szolgáltatás keretében segítséget nyújt felperesnek különböző ügyfelei főkönyvi és analitikus könyvvizetésének és a kapcsolódó nyilvántartásoknak elkészítéséhez, ennek megfelelő felkészültségű szakembert biztosít. Folyamatosan a megbízó kérésének megfelelően felülvizsgálja az egyes vállalkozások könyvvizetését, közreműködik az adatszolgáltatások folyamatos és szakszerű teljesítésében, valamint az éves beszámoló és az adóbevallások elkészítésében”. A 4. pontban az alperes a megjelölt szolgáltatásokon túlmenően vállalta a felperes részére a komplex, teljes körű adótanácsadói szolgáltatások teljesítését. A 9. pontban az alperes nyilatkozott az adótanácsadói tevékenység feltételeinek meglétéről, míg a 10. pontban a megbízási díj mértékét havi bruttó 2.862.500 forintban állapították meg, kimondva, az alperest az éves beszámoló és a kapcsolódó adatszolgáltatások elkészítéséért egy havi díjának megfelelő külön díjazás illeti meg. A 11. pont úgy rendelkezett, a határozott időn belül egyik fél sem jogosult a szerződést rendes felmondással megszüntetni. Kikötötték, ha a szerződés a megbízó oldalán felmerülő okból a meghatározott időtartam előtt megszűnik, a megbízó a határozott időből még hátralévő időszakra jutó megbízási díj 50 %-ának megfelelő összeget köteles a megbízottnak megfizetni a megszűnéstől számított 15 napon belül. A 12. pontban a nem szabályozott kérdésekre a Ptk. szabályait rendelték alkalmazni.

2003. június 10-én a igazgatósági elnöke (.....) a szerződést záradékkal látta el, mely szerint a tulajdonos képviselőjeként az 1997. évi CXIV. törvény 19.§ és 172. §-a alapján hozzájárult a szerződés „létezéséhez”.

(Felperesi jogelőd mint megbízó 2001. június 19-től az-vel is megbízási jogviszonyban állt elsődlegesen telefonos tanácsadás keretében történő számviteli szolgáltatás szakszerű, továbbá adókötelezettségek teljesítéséhez szükséges segítségnyújtásra, illetőleg konkrét tényállás alapján adótanácsadásra.

E szerződést 2003. április 17-én akként módosították, hogy annak tartalma lényegében megegyezett a 13 nappal később alperessel kötött szerződés tartalmával.

Felperesi jogelőd és alperes 2003. május 2-án a megbízási szerződést módosították, törölték annak adótanácsadói szolgáltatásra vonatkozó 4. és 9. pontját.

A felek a szerződésüket még három ízben módosították, csökkentve a megbízási díjat, 2004. április 16-án 2004. január 1-jétől kezdődően a díjat 2.275.000 forintban állapították meg, és törlésre került a 13. havi megbízási díj.

Az alperes a szerződés szerinti megbízási díjakról a felperes ügyvezetőjének teljesítés-igazolását követően állított ki számlákat. Felperes az alperes által 2003. évre kibocsátott, összesen 20.537.500 forint összegű számlák alapján 20.237.500 forintot, a 2004. évre kibocsátott, összesen 13.650.000 forint összegű számlák alapján pedig 2.275.000 forintot fizetett meg alperesnek.

Felperes taggyűlése 2004. május 26-ánt ügyvezetői tisztségéből visszahívta és új ügyvezetőt (.....) választott.

..... és az új ügyvezető 2004. június 4-én átadás-átvételi jegyzőkönyvet írtak alá a felperes teljes körű iratanyagának átvételéről azzal, a 2003. június 6. - december 31. közötti időszak bizonylatai könyvvizsgáló birtokában vannak.

A felek 2004. június 28-án megállapodást írtak alá, amellyel a megbízást (megbízási jogviszonyt) 2004. május 31. napjával lezárták, közös megegyezéssel megszüntették. A 3. pontban felperes a 2004. május 31-ig szóló teljesítésekre számlatartozás alapján 11.675.000 forint összegre tartozáselismerő nyilatkozatot tett, mely összeget egyidejűleg ügyvédi letétbe helyezett. A felek kijelentették, „egymással elszámoltak, így egymással szemben a jogügyletből kifolyólag követelésük nincs, s a további érvényesítés jogáról lemondtak”. A 4. pontban pedig rögzítették, a jogviszony megszüntetésére a megbízó kezdeményezésére kerül sor, amelyhez a megbízott kifejezetten azért járul hozzá, és tekint el az egyoldalú megbízói megszüntetéshez kapcsolódó jogkövetkezmény alkalmazásától, mert a megbízó kötelezettséget vállal a jelen megállapodásban meghatározott valamennyi kikötés betartására.”

(Felperes a megállapodásban foglaltakat teljesítette.)

Felperes 2004. december 22-én előterjesztett, majd módosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, a 2003. április 30-án megkötött megbízási szerződés jó erkölcsbe ütköző, illetőleg uzsorás volta miatt érvénytelen. Az érvénytelenség jogkövetkezményének levonásaként alperest a megbízási díjként kifizetett 34.187.500 forint (20.237.500 forint + 2.275.000 forint + 11.675.000 forint) és kamatai, valamint 1.600.000 forint perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Másodsorban jogalap nélküli gazdagodás visszatérítése címén alperest jogosulatlanul kiszámlázott zárlati díj ellenértékeként 2.275.000 forintban és ezen

összeg után 2004. július 1-jétől járó törvényes mértékű kamataiban, valamint perköltségben kérte marasztalni. Előadta, a szerződés megszüntetését az új ügyvezető kezdeményezte annak indokolatlan volta miatt, majd az iratanyag teljes átvizsgálását követően tárták csak fel annak jogszabályba ütköző voltát. Állította, ügyvezetői minőségét kihasználva olyan feladatok ellátására kötött a családja és általa is tulajdonolt alperessel szerződést, mely feladatokat ténylegesen felperesi alkalmazottak láttak el. A szerződés arra irányult, a hozzá befolyt árbevételeket valós tevékenység és ellenszolgáltatás nélkül alperes realizálja jogszerű látszatot keltve. A szerződés ezért jó erkölcsbe ütköző, mivel az ellenszolgáltatás nélküli díjfizetésre irányuló megállapodás ellentétes a társadalom általános értékítéletével, az általános közfelfogással, sérti a jóhiszeműség és üzleti tisztesség követelményeit, az erkölcsi normákat. A szerződés jóerkölcsbe ütköző voltának alátámasztására hivatkozott az-vel megkötött szerződésmódosításra is, amelynek értelmében lényegében azonos tartalmú tevékenységre jött létre a két szerződés, és amely azt a célt szolgálta, az végezze el a korábban el nem látott feladatokat. Utalt arra, ügyvezetői tisztsége tette lehetővé a teljesítés hiányában történt teljesítés igazolások kiállítását, és ezzel alperes részére a díjfizetést. Hivatkozott arra is, a 2004. június 28-i megállapodásban foglaltak az érvénytelenség megállapítása szempontjából közömbösek, a szerződés már megkötésekor is érvénytelen volt, ugyanakkor a megállapodás időpontjában e körülményről még nem rendelkeztek ismeretekkel. Utalt arra is, amennyiben tudomása lett volna arról, alperesi szolgáltatásra nem kerül sor, úgy nyilvánvalóan nem hagyta volna jóvá a szerződést.

Annak igazolására, alperes szolgáltatást nem végzett, a teljesítés igazolásául kiállított átadás-átvételi jegyzőkönyveket, főkönyvi kivonatokat, kartonokat csatolt, melyekből álláspontja szerint megállapítható, a hat gazdasági társaság egy havi teljes könyvelési iratanyagának „ellenőrzése” néhány nap alatt történt meg alperesnél, amely az iratanyag mennyiségét tekintve kizárt, továbbá e körben hivatkozott arra is, alperes „ellenőrző tevékenysége” során kifogást, korrekciót igénylő tételt soha nem talált, ennek folytán javításra a könyvelési tételeket illetően nem került sor.

Állította a megbízási szerződés uzsorás jellegét is azzal, a vezető tisztségviselő ellenérdekeltsége folytán az ügyletkötéskor kiszolgáltatott, hátrányos helyzetben voltak.

A jogalap nélküli gazdagodás körében arra hivatkozott, 2004. április 16-án 2004. április 1-jére visszaható hatállyal a szerződésből törölték a 13. havi megbízási díjat, ehhez képest alperes 2004. június 2-án 2.275.000 forint összegben kiszámlázta a 13. havi (zárlati díjat), mely megfizetésre került.

Alperes a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. Vitatta a keresetben foglaltakat. Állította, feladatát- a felperesi társaság eredményes és hatékony működtetését - teljesítette, 2003. évre az átalakulás napjáig 4.254.000 forint, korlátolt felelősségű társaságként működve 7.200.000 forint, míg 2004. évre 13.000.000 forint adózás előtt eredményt tartalmazó üzleti terv javaslatot terjesztett a taggyűlés elé, de az üzletpolitikát felperes egyébként is a iránymutatása

alapján határozta meg. Állította azt is, a szerződésben meghatározott feladatokat elvégezte, azok átadására a felperesi létszámleépítés miatt került sor. Utalt arra, a 2004. június 4-én készült átadás-átvételi jegyzőkönyv 29-53. számú tételei tartalmazzák a teljesítését igazoló iratanyagot, azt felperes átvette, nem hivatkozhat a teljesítés meg nem történtére. Kiemelte, a 2004. június 28-i megállapodásban írt joglemondó nyilatkozat szerint igényét már egyébként sem érvényesítheti.

Az elsőfokú bíróság széleskörű tanúbizonyítást folytatott. Tanúként meghallgatta többek közöttt ést, a 2004. június 28-i megállapodás megkötésénél közreműködő ügyvédet,,, felperesi, valamint alperesi alkalmazottakat.

..... azt adta elő, a felek a tartalmas munkavégzésre irányuló kapcsolatot kívánták a megállapodással rendezni, az alperesi teljesítéssel kapcsolatban semmilyen kifogás nem volt, a felek a megbízási szerződés szerinti jogviszonyukból eredő valamennyi igény tekintetében tették a joglemondó nyilatkozatot.

..... úgy nyilatkozott, az „öt” leányvállalat könyvelését felperes végezte, alperesnél csak folyószámlát egyeztettek a rendelkezésükre bocsátott nagy mennyiségű számlával, míg a 13-14 budapesti cég könyvelését ellátták. Az iratanyagot adta át az egyik alkalmazottnak egyeztetésre. A perbeli szerződés megkötését követően a könyvelést a felperes és alperes végezte, az adótanácsadói tevékenységet végzett.

..... egyebek mellett úgy nyilatkozott, 2001-től a hat leányvállalat könyvelését vele együtt hatan végezték, az az átalakulástól csak adózási ügyekben működött közre.

....., és felperesi alkalmazottak azonosan úgy nyilatkoztak, nem volt tudomásuk a megbízási szerződésről, arról, alperes az általuk végzett tevékenység ellenőrzésére jogosult vagy köteles lett volna. Arról sem volt tudomásuk, hogy havonta a könyvelési anyagot hosszabb időre (8-10 napra) elvitték volna. előadása szerint 2004. tavaszán valamennyi irat elvitelre került 2-3 napig.

..... azt adta elő, a dunaújvárosi cégek könyvelésének egyeztetését végezte, illetve észrevételeket tett a könyveléssel kapcsolatban. Négy leányvállaltra emlékezett. Az „anyagokat az áfa bevallást megelőzően kb. a hónap közepén kapta meg, az áfát 20-áig kellett bevallani, addig az ellenőrzést el kellett végezni, és 20-át megelőzően kellett az anyagokat visszaadni.” A számlákat is megkapták az ellenőrzéshez. A talált hibáról feljegyzést készített, és telefonon jeleztenak, míg a feljegyzéstnak adta át. Kijelentette, a felperes könyvelését teljes körűen maga végezte, utóbb nem emlékezett pontosan, az áfa bevallásokat ő végezte-e.

Felperes a tanúnyilatkozatokat követően is vitatta, alperes ellenőrző tevékenységet végzett volna.

Az elsőfokú bíróság a 2007. február 2-án kelt 22.G.41.822/2004/25. számú ítéletével kötelezte alperest 34.187.500 forint, továbbá 1.000.000 forint után 2003. június 12-

tól, 800.000 forint után 2003. június 20-tól, 2.862.500 forint után 2003. július 21-től, 2.637.500 forint után 2003. augusztus 15-től, 7.937.500 forint után 2003. október 22-től, 2.650.000 forint után 2004. január 28-tól, 1.000.000 forint után 2004. március 27-től, 1.350.000 forint után 2004. április 26-tól, 2.275.0000 forint után 2004. május 17-től, 11.675.000 forint után 2004. június 28-tól 2004. december 31-ig évi 11 %, 2005. január 1-jétől a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-ával növelt mértékű kamata, valamint 2.860.000 forint perköltség megfizetésére. Az indokolás szerint az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, a peres felek között létrejött megbízási szerződés alapján az alperes részéről teljesítés nem történt. A , a hat leányvállalata, illetve a további kisebb, legalább négy-öt cég részére az ügyviteli szolgáltatást, beleértve a könyvelési, pénzügyi, munkaügyi és adózással kapcsolatos feladatokat, teljes körűen a felperes végezte el, a szerződés hatálya pedig az átadás-átvételi jegyzőkönyvből is megállapíthatóan nem terjedt ki a hat leányvállalatán túlmenően más cégekkel kapcsolatos teljesítésre, így a részére a felperes által végzett szolgáltatás ellenőrzésére, illetve a további megbízási szerződésekre.

E körben döntő súllyal értékelte a szerződő társaságok főtevékenysége azonosságát, és közötti házastársi kapcsolatot, felperesi és alperesi társaságnál betöltött ügyvezetői tisztségüket, a megbízási szerződésbeli túlzottan általános tevékenység megjelölést, az arra fordítandó időt, a tevékenység elvégzéséhez szükséges közreműködők számát, konkrétan meg nem jelölő tartalmát. Ugyancsak figyelembe vette, hogy a 2003. május 2-i megállapodás adótanácsadói szolgáltatások teljesítésére vonatkozó rendelkezései törlésre kerültek, azonban a megbízási díjat csak utóbb, ismeretlen okból csökkentették. Utalt arra is az elsőfokú bíróság, a rendes gazdálkodás szabályaival nyilvánvalóan ellentétes az a szerződés, amely a felperes, mint megbízott által megkötött szerződésekből felperest megillető, összesen 4.486.125 forint összegű megbízási díj figyelembevételével az alvállalkozó részére segítségnyújtásért, felülvizsgálatért, illetve közreműködésért 2.650.000 forint megbízási díjat ad át. A szerződés teljesítésének megítélése körében figyelemmel volt továbbá a tanúként meghallgatott felperesi alkalmazottak azon nyilatkozatára, az általuk feldolgozott könyvelési dokumentáció havonkénti rendszeres elszállítása nem történt meg, utalva arra, kizárt, hogy az iratanyagok elszállítására ellenőrzés céljából úgy került volna sor, hogy arról a könyvelők nem szereztek tudomást. Figyelembe vette azt is, felperes a perbeli szerződéssel csaknem egyidejűleg ugyanilyen tartalommal harmadik személlyel is kötött megbízási szerződést és e tekintetben úgy foglalt állást, feltételezve, hogy az kizárólag az alperes által nem végzett adótanácsadói tevékenységet látta el, a két „alvállalkozó” közreműködése gazdaságilag is indokolatlan. Kifejtette, a szerződés célja a felperesi árbevétel elvonása, a felperes által végzett tevékenység eredményének alperes által történő realizálása volt. Mindezek alapján megállapította, a felek között létrejött megbízási szerződés jóerkölcsbe ütköző volta miatt a Ptk. 200.§ (2) bekezdés alapján érvénytelen, s az eredeti állapot helyreállítása körében rendelkezett a felperes által alperes részére kifizetett összegek visszafizetéséről.

Az elsőfokú bíróság az alperes 2004. június 28-i megállapodásban foglalt joglemondó nyilatkozatokkal kapcsolatos előadásával szemben a Ptk. 234.§-ban foglaltakra hivatkozva rámutatott, felperes a semmisséggel kapcsolatos igénye érvényesítéséről érvényesen nem mondhatott le, s a semmisség (érvénytelenség) megállapítása külön ítéleti rendelkezésben nem szükséges.

Az ítélettel szemben alperes fellebbezett jogi képviselő útján. Az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, felperes első- és másodfokú peröltségben marasztalását kérte. Vitatta, hogy az elsőfokú bíróság által figyelembe vett tények, így a főtevékenységek „átfedése”, a felek közötti tulajdonosi összefonódás a szerződés jóerkölcsbe ütközését eredményezné. Állította, a szerződés megkötésekor nem volt semmis, az munkavégzésre irányult, amelyért díjazás járt. Hangsúlyozta, az önmagában tanácsadásra, ellenőrzésre irányuló tevékenység meghatározás nem teheti az ügyletet semmissé. Állította azt is, a szerződés teljesítésének megítélésénél figyelemmel kell lenni az időmúlásra is, a tanúk ebből következően nem tudnak pontos nyilatkozatot tenni, s kiemelte, amennyiben a felperesi alkalmazottaknak nem volt dolguk az iratokkal, nem tűnhetett fel, mikor, mely dossziék hiányoznak és mikor kerülnek vissza. Kifogásolta, tanúnyilatkozata értékelését is, s állította, a tanúk vallomása alapján nem lehet azt a következtetést levonni, hogy az alperes részéről teljesítés egyáltalán nem történt. Esetlegesen az elvégzett tevékenység mértéke lehet kérdéses, felperes azonban nem támadta meg a perbeli szerződést feltűnő értékaránytalanságra hivatkozással. Kiemelte, a szolgáltatások egyes résztevékenységei átvételével nem csökkent jelentős mértékben a felperesi cég nyeresége. Előadta továbbá, mindezek szerint a szerződés nem tekinthető semmisnek. A 2004. június 28-i megállapodással, az abban foglalt joglemondó nyilatkozattal kapcsolatban állította, az irányadó, annak megtételekor a felperes már tisztában volt a szerződés teljesítésének mikéntjével, annak ellenére, jogviszonyukból eredő valamennyi igény tekintetében lemondtak a további igényérvényesítésről. Erre figyelemmel járult hozzá a megbízási szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetéséhez. Felperes e megállapodás semmisségére nem hivatkozott, s a megállapodásban foglalt jognyilatkozat megtámadására sem nem került sor.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte helyes indokai alapján, továbbá alperes másodfokú peröltségben marasztalását. A szerződés jóerkölcsbe ütköző volta körében utalt a megkötés körülményeire, a szerződéskötést röviddel megelőző-vel történt szerződésmódosításra, az elsőfokú bíróság által is figyelembe vett tényekre, így a társaságok főtevékenységére, tulajdonosi átfedésére, arra, a tanúk sem tudtak arról, tevékenységüket külső cég ellenőrizné. Hangsúlyozta, ténylegesen érdemi tevékenységet végzett, ugyanakkor az árbevételnek csak töredéke realizálódott nála. Állította, mivel a szerződés megkötésekor semmis volt, közömbös a 2004. június 28-i megállapodás tartalma. Hangsúlyozta, az átadás-átvételi jegyzőkönyvek önmagukban is kétséget kizáróan igazolják, alperesi teljesítésre nem került sor,

azok egyébként is utólag készültek, 2004. tavaszán. A teljesítés hiányát továbbá az is igazolja, alperes ellenőrző tevékenysége folytán egyetlen hibát sem tárt fel.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozott.

A jelen perben felperes az alperessel könyvelési tevékenységgel összefüggően létrejött és a kereset benyújtását megelőzően megszűnt megbízási szerződés érvénytelenségének, semmisségének megállapítását kérte a szerződés jóerkölcsbe ütköző voltára, uzsorás jellegére hivatkozással, másodsorban jogalap nélküli gazdagodás visszatérítését követelte.

Nem vitásan a szerződéses szabadság körében a Ptk. 319.§-a lehetővé teszi a szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetését. Ugyancsak a szerződéses szabadság elvéből következően a jogviszony ily módon történő lezárásakor a jogviszony megszüntetésével, a felek egymással szembeni igényeiket elszámolással teljes körűen rendezhetik. A megállapodás pedig a feleket köti.

A perbeli ügyben a felek a közöttük határozott időre létrejött megbízási szerződést a 2004. június 28-án kelt megállapodással közös megegyezéssel megszüntették, s elszámoltak egymással. E megállapodás érvényessége, érvénytelensége per tárgyává téve nem lett, az a felek között irányadó, a megbízási szerződést megszüntető joghatása nem kérdőjelezhető meg.

Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a megszünt (már nem létező) szerződés semmisségét, jóerkölcsbe ütköző voltát vizsgálta, s megállapította.

Az elsődleges kereseti kérelemnek helyt adó ítéleti rendelkezés folytán ugyanakkor az elsőfokú bíróság a további kereseti kérelmeket - a szerződés uzsorás volta, jogalap nélküli gazdagodás - nem bírálta el, e körben első fokú határozat még nem született, ezért szükséges további első fokú eljárás lefolytatása.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 213.§ (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét az alperest a szerződés jóerkölcsbe ütköző volta folytán 34.187.500 forint és kamatai megfizetésére kötelező részében a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta, e körben a keresetet elutasította, míg a további kereseti kérelmek tekintetében, az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 252.§ (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és ebben a körben az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította.

A felperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja és 4/A.§ (1) bekezdése alkalmazásával, míg az alperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a)-b) pontja, (5) bekezdése és 4/A.§-a alkalmazásával megállapított - áfát is magában foglaló - ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét, továbbá az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték összegét a Pp. 252.§ (4) bekezdése alapján csupán megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell rendelkeznie.

A további eljárásban az elsőfokú bíróságnak elsődlegesen el kell bírálnia a szerződés uzorás voltára alapított keresetet, és ezen kereseti kérelem elbírálásának függvényében kell döntenie a másodlagos kereseti kérelemről.

Budapest, 2007. november 23.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Felker László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Sárközi Veronika
bírósági ügyintéző